

Adatbázis-migrálás : tanulságokkal

Koltay Klára
DEENK

Networkshop, 2009. április 15.

A MOKKA adatbázist sok szempontból vizsgálták már. Az utóbbi időben különösen sokat elemezték fennállása alatt elért eredményeit, hiányosságait, valamint azokat a szempontokat és felvállalandó feladatokat, amelyeket fejlesztése során figyelembe kell majd venni. Kevésbe került szóba az a lehetséges nézőpont, ami pedig szintén szolgálhat tanulságokkal a jövőre nézve, hogy a MOKKA adatbázisa először jelentette meg egy adatbázisban hat különböző könyvtári rendszerrel használó több mint harminc könyvtár több millió bibliográfiai, besorolási és lelőhelyadatát. Ennek a jól-rosszul együttműködő adattömegnek az elemzése rámutat néhány olyan kérdésre, amelynek felszínre hozása és megoldása legalább annyira befolyásolhatja a MOKKA jövőbeni használhatóságát, új szolgáltatásokkal, új kapcsolatrendszerekkel való kiegészíthetőségét mint a gyakrabban vitatott kérdések.

Amikor a MOKKA működésekről beszélünk általában a bibliográfiai rekordok forgalmáról esik, arról, hogyan tudja minél több könyvtár minél egyszerűbben eljuttatni rekordjait a MOKKÁ-ba illetve hogyan tud onnan bibliográfiai rekordokat átemelni saját katalógizálási munkájának megkönnyítésére. Érintőlegesen szóba szokott kerülni az is, hogy a MOKKA-nak nem sikerült még megoldania a sok forrásból érkező besorolási adatok összehangolását, illetve az, hogy a MOKKÁ-nak össze kell olvadnia a közel jövőben az ODR adatbázissal, de ezek a kérdések nem jelennek meg hangsúlyosan a felvázolt koncepciókban. A jelenlegi adatbázisban tárolt adatokat és működéseket vizsgálva, ugyanakkor világossá válik, hogy a MOKKÁ-ban tárolt adatoknak négy olyan szintjét kell megkülönböztetnünk, amelyek külön figyelmet és más-más kezelést érdemelnek.

A bibliográfia leíró információk

Ha a bibliográfiai rekordokra, azok adatbázisok közötti cseréjére gondolunk általában a bibliográfiai leíró információk szintje lebeg a szemünk előtt. Ez az a szint, amelyre igaz az, hogy minden dokumentumról csak egy leírásra van szükség. Ez a duplumellenőrzés szintje: ha az egyes könyvtárak leírása közötti minőségi különbségekre nem gondolunk, elméleti szinten tulajdonképpen mindegy, hogy milyen forrásból származik a rekord. Ha egyszer már megérkezett adatbázisba a leírás, akkor már nincsen vele több teendőnk, csak szolgáltatni kell a többi katalógus számára.

Ezen a szinten arra kell figyelniünk és a MOKKA mechanizmusával (pl. szintaktikai ellenőrzéssel, könyvtárak leírásai közötti minőségi rangsorok felállításával) azt kell biztosítanunk, hogy a leírás elég jó legyen ahhoz, hogy az adott dokumentum pontosan azonosítható legyen, hogy a duplumellenőrzés minél jobb hatásfokkal végbemehessen, hogy a mű szintű, FRBR megjelenítés céljaira elegendő információ álljon rendelkezésre.

Ez az a szint, amelyre a MOKKA-rekordokat átvenni szándékozó könyvtárak leginkább figyelnek, és itt szokták számon kéni a MOKKÁ-tól, hogy nem elég szigorú a rekordok színvonalának megkövetelésében.

A hozzáadott információk, hozzáadott értékek szintje

A különböző forrásból származó bibliográfiai rekordok a dokumentum leíró adatain túl számtalan olyan hozzáadott információt tartalmaznak, amelyek megőrizve hozzáadott értéként növelhetik a MOKKA adatbázis használhatóságát, amelyek különösen akkor értékesek, ha elmozdulunk a MOKKA-t szigorúan csak közös katalogizálási rendszerként látó koncepciótól és egy sokszintű országos szolgáltatás alapjának tekintjük. Az adatoknak ez a köre más bánásmódot követelhet mint a leíró információk.

Többször felmerült igényként, hogy a MOKKA gyűjtsön és szolgáltatson analitikus információkat is legalábbis a monografikus dokumentumok viszonylatában. Ennek a feladatnak a felvállalása nem áll távol a közös katalogizálás gondolatától, hiszen együttműködést jelenthet egy munkaigényes szolgáltatás kialakításában. A gyakorlati megvalósításban azonban az alapműködéshez képest más mechanizmusokat kell működtetni, hiszen egy-egy dokumentum esetében az első analitikus információ szolgáltatója nem feltétlenül azonos az első leíró rekord szolgáltatójával illetve az analitikus feltárás mélysége és formája is eltérhet az egyes könyvtárak között, a végcél pedig az, hogy a lehető legteljesebb és legjobban szegmentált analitikus információ gyűljön egy rekord köré és utána tekinthessük lezártnak a folyamatot.

Néhány könyvtár jelentős energiákat fordít arra, hogy értékes könyveinek possessor adatait, dedikációit, bejegyzéseit feltárva gyűjteményének speciális értékeit tárja a nyilvánosság elé. Az ilyen példányspecifikus információk egy közös katalógusban egymásra találva válhatnak igazán izgalmassá. Arra azonban különös gondot kell fordítani, hogy a közös katalógus mindig meg tudja mondani melyik könyvtárból származnak a példányspecifikus információk. A másik sajátossága a példányspecifikus információknak, hogy ezek bárhonnán, bármikor érkezhetnek, gyűjtésük soha nem zárul le.

Sok könyvtár igyekszik kinyitni katalógusát a web irányában olyan módon, hogy a rekordokból URL megadásával utalja a felhasználót kapcsolódó Internet-dokumentumokhoz. Ha ezeket szeretnénk a MOKKÁ-ban megtartani és jól kezelni gondolni kell arra, hogy egy-egy dokumentumhoz különféle releváns linkek több helyről érkezhettek, ugyanakkor előfordulhat, hogy ugyanazt a linket több helyről megkaphatja a MOKKA. A másik sajátossága ennek az adattípusnak, hogy gyakran változhatnak az aktuális linkek, figyelni kell arra, hogy ha egy könyvtár a saját katalógusában kijavít egy változó forráscímet, ezt „jelenthesse” a MOKKÁ-nak. Biztosítani kell, hogy a könyvtár utána tudjon nyúlni korábban beadott adatának és javíthassa azt.

Besorolási adatok, név- és tárgyszórekordok

A besorolási adatokat a MOKKA két szinten kezeli kezdettől fogva: a bibliográfiai rekordok besorolási adatmezőiben található alakokhoz minden esetben besorolási adatrekordok is kapcsolódnak. A két rekord kapcsolata elméleti lehetőséget ad a besorolási adatok karbantartására.

Ez a lehetőség akkor működik igazán jól, ha viszonylag kevés könyvtár szolgáltat jól kidolgozott, hiteles besorolási rekordokat, és ezeknek a helyi adatbázisban történő módosításait érvényesíteni tudják a MOKKÁ-ban is, a MOKKÁ-ban pedig minél több különböző forrásból érkező bibliográfiai rekord képes adazonosság alapján hozzájuk kapcsolódni.

A fenti általános kívánalmak mellett a nevek és a tárgyszavak eltérő kezelést igényelnek, hiszen míg a nevek egységes alakjának a felküldőtől függetlenül azonosnak kell lennie, a

tárgyszavaknál eltérő tárgyszórendszereket kell egymás mellett ugyanakkor egymástól megkülönböztetetten kezelni.

A besorolási adatrekordok felhasználása sokrétű lehet a kereséstámogatásától, a MOKKA bibliográfiai rekordjainak pontosabb névalakkal és azonosítható forrású tárgyszavakkal való ellátásán át a maguknak a besorolási adatrekordoknak szolgáltatásáig.

Lelőhely- és példányinformációk

A leelőhely- és példányinformációk az adatoknak azt a szintjét képviselik, amelyekre a legszélesebb szolgáltató körből kell számítani, hiszen végső soron minden könyvtár leelőhely-információja fontos lehet és önmagukon belül is feloszthatóak központilag tárolni érdemes állandóbb adatokra, és olyan helyi szinten is gyorsan változó állapot információkra, amelyeket csak aktuálisan lekérdezni érdemes. Itt szokott felmerülni az a leíró információk jó minőségét megkövetelő igényvel ellentétes követelmény, hogy „mindenki” tudjon adatokat szolgáltatni a rendszerbe.

A sokféle eltérő forrás különféle egymás mellett élő begyűjtési módot tesz indokolttá a közvetlen szolgáltatástól, a közvetítő adatbázisok igénybevételelől speciális módszerek (pl. ISBN hozzáírás) alkalmazásáig.

Ennél az adatcsoportnál az adatok állandó változására kell felkészülni, biztosítani kell ezek gyors követését valamint biztosítani kell a helyi kölcsönzési rendszerekkel és az ODR szolgáltatással való kapcsolatot.

A MOKKA új szervere az adatbázis új szolgáltatásai

Az Országos Széchényi Könyvtárban vásárolt új MOKKA szerver és az adatbázis migrálása az új környezetbe lehetőséget adott arra, hogy a fentiekben vázolt, régóta érlelődő felismerésekből elindítsuk néhány megvalósítását, hogy az alapvető elveket megtartva az azon belüli továbbfejlesztéssel kísérletezzünk, bizonyítva a jelenlegi struktúrában rejlő fejlődési lehetőségeket, hogy létrehozzuk azokat az új kapcsolódási pontokat, amelyekhez a helyi rendszerek illeszkedve könnyebben tudnak a központi rendszer számára információkat küldeni, és hatékonyabban tudják szolgáltatásaikat felhasználni.

Az alábbiakban a duplumellenőrzés, az analitikakezelés, a példányspecifikus információk, a kötetkezelés, a besorolási adatok és a leelőhelyek tárolása terén történt néhány változásról számolok be.

Duplumellenőrzés

Az adat-bázisépítés alkalmat teremtett arra is, hogy a kurrens feltöltések esetében már alkalmazott „duplumkulcs” alapuló duplumösszevonás¹ visszamenőlegesen is megtörténjen. A szűrés eredményeképpen a monografikus rekordok száma jelentősen csökkent, a korábbi 4,7 millióról 2,9 millióra csökkent a méret. Ha az egyes dokumentumokat vizsgáljuk azt látjuk, hogy a korábbi hat-nyolc duplumrekord helyett egy-három rekord vált jellemzővé. Különösen a könyvek esetében javult jelentősen a korábbi helyzet, kevésbé a hangfelvételek, audiovizuális dokumentumok esetében. A megmaradt duplumok elemzése rámutat azokra a neuralgikus

¹ Lásd erről Koltay Klára, Mi újság a MOKKA háza táján? 2. A MOKKA és a tagkönyvtárak, In: TMT 55. 10 (2008) pp.457-460.

pontokra, ahol a katalogizálási szabályzatok és szokások szorosabb egyeztetésével a jövőben további javulást lehetne elérni.

A duplumkezelés nemcsak a duplumok azonosításának kérdésében fejlődött, hanem változtak azok a szabályok is, amelyek szerint a duplumként azonosított rekordokat kezeljük. Nem változott az alapelv, hogy az azonos rekordok közül kiválasztunk egy megmaradót, amelyhez a többi, egyébként eltűnő rekord bizonyos adatai hozzáíródnak. A megtartandó rekordról adatbázis-építéskor a könyvtárak között előre kialakított sorrend dönt arról, míg a kurrens feltöltés idején a már bent lévő rekord élvez általában elsőbbséget. Definíálhatóak azonban olyan könyvtárak, jelenleg az Országos Széchényi Könyvtár van így beállítva, amelyek rekordjai a már bent lévőket is felülírhatják, véglegesíthetik a leírást. Ez a működés a bibliográfiai rekord dokumentumot leíró részére és besorolásai adataira vonatkozik elsősorban

Vannak azonban oly elemei a bibliográfiai rekordoknak, amelyek az alap rekordhoz képest hozzáadott értéket képviselnek, és érdemes megőrizni őket akkor is, ha nem a létrehozó „rekordgazda” vagy a rekordot véglegesítő intézmény leírásából származnak. Ezek közé tartozhatnak a leőhelyeken kívül a tárgyi feltáró jelzetek vagy tárgyszavak, a dokumentum tartalmát analitikusan feltáró elemek, a dokumentumhoz kapcsolt elektronikus tartalmakra utaló mezők vagy olyan példányspecifikus adatok, amelyek a helyi katalógusokat is gazdagítják, de egy közös adatbázisban összegyűlve még jelentősebb értéket képviselhetnek.

Az új adatbázisban újra a megőrzendő adatok közé emelte a MOKKA az ETO jelzeteket. A tapasztalatok alapján azonban változtak a megőrzés szabályai: korábban csak akkor tekintett el a MOKKA az újonnan beérkező ETO jelzetek megtartásától, ha már volt ugyanolyan a rekordban. Ez azt eredményezte, hogy nagyon sok lényegében azonos, csak a néhány utolsó elemében különböző, hosszú összetett jelzet tömte meg a rekordokat. A jelenlegi szabályok lényesen szigorúbbak lesznek: csak azok a jelzetek íródnak a rekordhoz, amelyek a bent lévőktől az első öt pozíciójukban különböznek.

Kötetkezelés eredeti és változott koncepciója

A több kötetes dokumentumok kezelése kezdettől fogva jelentős kérdés. A könyvtárak a kötetek leírásának többféle egyaránt szabványos módját alkalmazzák. Egyik elterjedt forma a kapcsolt rekordokat alkalmazó kötetkezelés, amely minden kötetet külön rekordban dolgoz fel, és kapcsolja őket a dokumentum közös adatait tartalmazó rekordhoz. A kapcsolat létrehozásának is több módja képzelhető el: az egyik megoldás kizárólag a rekordazonosítók használatán alapul, míg mások az egymásra mutató rekordazonosítókon túl cím és szerzői adatokat is megismételnek a kapcsolatot létrehozó adatmezőkben. A másik széles körben elterjedt módszer az, hogy egy bibliográfiai rekordon belül történik a többkötetes dokumentum összefoglaló leírása és a kötetadatok részletezése. Maga a MOKKA adatbázis a kapcsolt kötetkezelést választotta kezdetben, de magára vállalta inkább szabványos formában beérkező rekordok kezelését. A nem kapcsolt rekordokat darabolja összefoglaló és kötetrekordokra, míg a kapcsoltan érkező kötetadatok esetében a helyi és a MOKKA közötti eltérő rekordazonosítók miatt kell átalakításokat végeznie. A MOKKA eredeti működése a könyvtáranként konfigurálta, hogy melyik eljárást kell alkalmaznia és elvárta a kapcsolt rekordokat felküldő könyvtártól, hogy kötetrekordokat soha ne küldjön egyedül, mindig érkezzen vele a hozzátartozó összefoglaló rekord is. A gyakorlatban kiderült, hogy a tagkönyvtárak gyakorlata miatt mindkét ponton változtatni kell.

Nem tételezhető fel, hogy egy adatbázis csak egyféleképpen kezeli a többkötetes műveket. Vannak olyan könyvtárak, akiknek gyakorlata idővel változik míg mások párhuzamosan folytatnak vegyes kezelést: csak azokat a köteteket kezelik külön rekordban, amelyek saját cím és szerzőségi adataik, tárgyi elkülönülésük miatt ezt indokoltá teszik. Ehhez alkalmazkodva a MOKKA-nak át kellett térnie arra, hogy a küldő adatbázistól függetlenül magáról a felérkező rekordról döntse el, mi a teendő vele.

A felküldő adatbázisok jelentős része azt a kívánalmat sem teljesítette, hogy a kötet rekord mindig csak összefoglaló rekorddal együtt érkezzon, így a korábban ebből adódó következtetlenségeket a MOKKA-nak kellett működésének megváltoztatásával kiküszöbölnie: nem az eredeti rekordkapcsolatok megtartására törekszik, hanem eltárolt információk alapján maga építi fel a kapcsolatokat. Azoknak a kötetrekordoknak a betöltését pedig, amelyek kapcsolata nem építhető fel, a küldő könyvtár számára látható hibaiüzenettel megszakítja.

Mindezek következtében az eredeti alapelvek megtartásával egy gyökeresen megváltozott kötetkezelési mechanizmussal dolgozik az új MOKKA adatbázis. Továbbra sem tudja vállalni azonban a nem szabványosan kezelt kötetleírások kezelését. Azzal a leggyakrabban előforduló esettel például, ahol minden kötethez tartozik egy-egy rekord, amely vegyesen tartalmazza a közös és kötetadatokat már csak azért sem tud mit kezdeni, mert ezek mind a közös mind a kötet rekordok duplumellenőrzéséből „kibújnak”, tévés összevonást, vagy nem azonosított duplumot eredményezhetnek.

Az új kötetkezelési mechanizmus kiterjeszhető lesz majd egyéb típusú kapcsolatok követésére is, lehetővé téve például a kapcsolt rekordokban feltárt analitikus tartalmak befogadását.

Besorolási rekordok kezelése

A MOKKA adatbázisának kezdettől fogva jellemzője hogy bibliográfiai rekordjainak besorolási adataihoz kötelezően tartoznak authority rekordok. Ezek lehetnek a könyvtárakban keletkezett és MOKKA-ba küldött kézzel szerkesztett teljes értékű besorolási adat rekordok vagy ezek hiányában a bibliográfiai rekord besorolási adat mezőiben szereplő adatokkal automatikusan keletkező vázlatosak. Ez az alapadottság lehetőséget teremt a MOKKA adatbázisban arra, hogy ne csak a bibliográfiai tételeket, hanem hiteles besorolási adat rekordokat is közvetítsen a könyvtárak felé. Az új MOKKA adatbázis megpróbált előre lépni a lehetőségek kihasználása terén.

A korábban túlnyomó részben automatikusan keletkezett rekordok helyett az adatbázis-építés néhány könyvtár authority rekord-készletének feltöltésével indult. Bekerültek az adatbázisba az Országos Széchényi Könyvtár személy- és testületi név rekordjai, továbbá a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár, a Debreceni és Szegedi Egyetemi Könyvtár névalakjai. A tárgyszórendszerek közül a Köztaurusz (2008.12.19-i verzió), a szegedi tárgyszavak, valamint a MeSH és Library of Congress angol és magyarra fordított tárgyszavainak az a szegmense, amelyet a debreceni katalógus használ.

A tárgyszórendszerek között szabványos eszközökkel, indikátorokkal és tárgyszórendszer kódokkal tesz különbséget a MOKKA új adatbázisa, lehetőséget teremtve ezzel a könyvtárak számára, hogy könnyebben kiválogathassák a letöltött MOKKA rekordokban az általuk használt tárgyszórendszerhez tartozó alakokat.

A tárgyszórendszerek egymástól való elszeparált kezelése azért is fontos, mert mindig csak egy-egy rendszeren belül kell érvényesíteni azokat a MOKKA adatbázisban is futó

ellenőrzéseket, amelyek az egyes alakok egyediségére és az utalórendszerek következetességére vigyáznak.

Az önmagukat kóddal meg nem különböztető tárgyszórendszerek egy nagy közös halmazt alkotnak, amelyen belül szintén működnek az ellenőrzések, segítve abban, hogy az azonos alakú tárgyszavak egy besorolási adat rekordhoz kapcsolódjanak akkor is, ha több forrásból érkeznek.

000 01285nam 2200409 i 4500
001 MOKKAN0004640073
005 20080509100017.0
008 070508s2007 hu b 00100 hun d
020 \$z963-9211-68-0
020 \$a963 9211 68 0
035 \$a2653851
040 \$aOSZK
0411 \$ahunhun\$hfre
1001 \$aAbélcs, Marc
24010\$aAnthropologie de l'état\$(magyar)
24513\$aAz állam antropológiája /\$cMarc Abélcs ; [ford. Dévényi Levente]
260 \$aBudapest :\$bSzázadvég,\$c2007
300 \$a230 p. ;\$c20 cm
504 \$aBibliogr.: p. 207-215.
65017\$apolitológia\$2oszk KÖZTAURUSZ
65017\$aállamelmélet\$2oszk KÖZTAURUSZ
65017\$apolitikai szociológia\$2oszk KÖZTAURUSZ
650 7\$aÁllamelmélet\$2szte SZEGEDI TÁRGYSZÓRENDSZER
650 7\$aPolitika\$xelmélet\$2szte SZEGEDI TÁRGYSZÓRENDSZER
650 7\$aKultúrantropológia\$2szte SZEGEDI TÁRGYSZÓRENDSZER
650 4\$aÁllam NEM MEGKÜLÖNBÖZTETETT FORRÁS
650 0\$aState, The. LIBRARY OF CONGRESS TÁRGYSZÓ
695 \$aPolitikai filozófia SZABAD TÁRGYSZÓ AUTH. REKORD NÉLKÜL
695 \$aÁllamelmélet SZABAD TÁRGYSZÓ AUTH. REKORD NÉLKÜL
695 \$aKulturális antropológia SZABAD TÁRGYSZÓ AUTH. REKORD NÉLKÜL
7001 \$aDévényi Levente\$(ford.)
852 \$aB10\$bB10\$xbibFSZ01358710
852 \$aB1\$bB1\$x2653851
852 \$aP1\$BP1/2S\$BP1/FK\$BP1/TT\$BP1/K\$bP1\$xbibJPT00436067
852 \$aSZ1\$bSZ1/133\$bSZ1/Z2\$xbibJPT00436067
852 \$aD1\$BD1\$bD1/TP\$xMOKKAN0004640073

A tárgyszavakkal ellentétben a szabványos névalakok esetében természetesen nincsen helye a forrás megkülönböztetésének. Itt az ellenőrzések azt segítik, hogy a rekord forrásától függetlenül egy, lehetőleg kézzel szerkesztett, szükség esetén utalókat is tartalmazó besorolási adat rekord mögött gyűljenek össze a névalakok viszonylag rendezett, a keresést utalókkal is segítő böngészőlistát eredményezve.

Ha a további működés során is biztosítani akarjuk, hogy a MOKKA minél több kézzel szerkesztett besorolási adatot tartalmazzon, figyelni kell arra, hogy elsősorban a fentiekben kiemelt forrásokból folyamatosan érkezzenek authority rekordok, méghozzá a hozzájuk tartozó bibliográfiai rekordot megelőzve. Ez a megfelelő tételek beérkezésének biztosításán túl azt is

jelenti, hogy javítani kellett azokat a mechanizmusokat is, amelyek az authority rekordok egyediségét ellenőrzik és a már beérkezett rekordok későbbi kiegészíthetőségét, felülírhatóságát biztosítják itt is figyelve egyrészt a rekordok forrására másrészt a tárgyszavak esetében a az egyes tárgyszórendszerek külön kezelésére.

Az authority rekordok javíthatósága egyben a bibliográfiai rekordok besorolási adatainak karbantartási lehetőségét is jelenti, hiszen az authority rekord módosítása az összes kapcsolt bibliográfiai rekord megfelelő alakjára is hatással van.

Kialakult annak lehetősége is, hogy a könyvtáraktól érkező besorolási adatrekordok hiányában létrejövő vázlatos rekordot a később beérkező teljes értékű rekordokra lehessen cserélni.

A besorolási adatok kezelése terén bekövetezett változások gyakorlati eredményei közé tartozik a keresések javulása egyrészt a böngésző keresési listák utalókkal való feldúsulása másrészt az utalók kulcsszavas keresésekbe való beforgatása révén. Hitelesebb név és tárgyszóalakokra számíthatunk a bibliográfiai rekordokban, ami segítheti az FRBR megjelenítést célzó fejlesztéseket és jóval több olyan besorolási rekordot fog a MOKKA adatbázisa tartalmazni, aminek átvételén érdemes a helyi adatbázisoknak is gondolkodni.

Lelőhelykezelés

Az eredeti koncepció szerint a rekordforrás alapján a MOKKA tölti ki a „lelőhelyeket”. Kezdetben a kizárólag katalogizálási együttműködést megcélzó fejlesztés számára elegendőnek tetszett ez a koncepció, a tagkönyvtárak nem kívántak fölöslegesen bajlódni a lelőhelyinformációk jelentésével és később a változások követésével. Az integrációval létrejött intézményi struktúra és az ODR-rel való összeolvadás igénye túlhaladottá tette ezt a kezelést.

A könyvtárak helyi lelőhelyinformációit a MOKKA egy ideje már gyűjti és a 852 \$b almezőben tárolja. Ezzel az adatelemmel kapcsolatban két tennivaló volt: egyrészt a nem szabványos kódok cserélődtek le, másrészt a helyi lelőhelykód nélküli rekordokba visszamenőleg bekerültek a 852 \$a tartalma alapján képzett lelőhelyek. Ez utóbbi lehetővé teszi azt, hogy az új adatbázisban a lelőhelyek megjelenítése illetve a lelőhelyek szerinti keresés ez alapján az index alapján történjen és külön kezelhetőek legyenek azok a könyvtárak és gyűjtemények, amelyek másokkal egy adatbázisban dolgozva eddig „eltűntek” egy másik intézmény mögött. Így mind a lelőhelykeresésben mind a megjelenítésben önállóan megjelenhet többek között a Magyar Elektronikus Könyvtár, a Szent István Egyetem Ybl Miklós Építéstudományi Kar Könyvtára vagy a MTA Atommagkutató Intézetének Könyvtára.

A 852 \$b almező automatikus kitöltésének mechanizmusa a kurrens feltöltésekre is működni fog azoknak a könyvtáraknak a kedvéért, akik nem küldenek helyi lelőhelyinformációkat a rekordjaikban.

Ugyanakkor jelentős előnnyel jár a tagkönyvtárak számára, ha a tőlük érkező rekordban felküldi a saját lelőhelyeit, mért ezen alapul a helyi állományokban bekövetkezett változások „jelentése” a MOKKÁ-nak. A MOKKÁ-ba ismételten felérkező helyi rekord aktualizálja a MOKKA rekord rá mutató lelőhelyadatait, így a helyi lelőhelyek közötti állománymozgások, esetleges állományból való kivonások miatt helyi lelőhely módosulások is követhetővé válnak a MOKKA számára.

A lelőhelykezelés természetesen sorosan összefügg az ODR funkciók továbbfejlesztésével és további finomításuk az ODR fejlesztések részeként várható.

Összegzés

Összegzésként azt mondhatjuk, az adatbázis migrálásával egy időben javult a helyzet néhány sokszor kárhoztatott MOKKA hiányosságok terén és néhány új tendencia jelentkezett a rekordok kezelésében: a bibliográfiai információk módosítások elleni védelmének megtartása mellett bővültek a rekordoknak azon tartományai, amelyekre a tagkönyvtárak hatással lehetnek, amelyek az egyes tagkönyvtárakhoz mint feltöltőkhöz köthetőek és amelyeket így időről időre aktualizálhatnak mint például a lelőhely-információikat, vagy amelyekkel kiegészíthetik mások leírásait, mint például a tárgyi vagy tartalmi feltárás, illetve a példányspecifikus adatok esetében.